रथघोषश्च बलवान् गन्धर्व्वाणां तरस्विनां। ते मे वाचं विजानन्तु सूतपुत्रा नयन्ति मां।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तस्यास्ताः कृपणा वाचः कृष्णायाः परिदेविताः। श्रुत्वैवाभ्यापतद्भीमः शयनादविचारयन्।
॥ भीमसेन उवाच ॥ अहं शृणोमि ते वाचं त्वया सैरिन्ध्रि भाषितां। तस्मात्ते सूतपुत्रेभ्यो भयं भीरु न विद्यते।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा स महाबाहुर्विजजृम्भे जिघांसया। ततः सव्यायतं कृत्वा वेशं विपरिवर्त्त्य च।
अद्वारेणाभ्यवस्कन्द्य निर्ज्जगाम वहिस्तदा। स भीमसेनः प्राकारमारुह्य तरसा द्रुतं। ८१०
श्मशानाभिमुखः प्रायाद्यत्र ते कीचका गताः। स लङ्घयित्वा प्राकारं निःसृत्य च पुरोत्तमात्।
जवेन पतितो भीमः सूतानामग्रतस्तदा। चितासमीपे गत्वा स तत्रापश्यद्वनस्पतिं।
तालमात्रं महास्कन्धमूर्द्धशुष्कं विशाम्पते। तं नागवदुपक्रम्य बाहुभ्यां परिरभ्य च।
स्कन्धमारोपयामास दशव्यामं परन्तप। स तं वृक्षं दशव्यामं सस्कन्धविटपं बली।
प्रगृह्याभ्यद्रवत्सूतान् दण्डपाणिरिवान्तकः। उरुवेगेन तस्याथ न्यग्रोधाश्वत्थकिंशुकाः। ८१५
भूमौ निपतिता वृक्षाः सङ्घशस्तत्र शेरते। तं सिंहमिव संक्रुद्धं दृष्ट्वा गन्धर्व्वमागतं।
विचेसुः सर्व्वशः सूता विषादभयकम्पिताः। तमन्तकमिवायान्तं गन्धर्व्वं प्रेक्ष्य ते तदा।
दिधक्षन्तस्तदा ज्येष्ठं भ्रातरं ह्युपकीचकाः। परस्परमथोचुस्ते विषादभयकम्पिताः।
गन्धर्व्वो बलवानेति क्रुद्ध उद्यम्य पादपं। सैरिन्ध्री मुच्यतां शीघ्रं यतो नो भयमागतं।
ते तु दृष्ट्वा तदाविद्धं भीमसेनेन पादपं। विमुच्य द्रौपदीं तत्र प्राद्रवन्नगरं प्रति। ८२०
द्रवतस्तांस्तु सम्प्रेक्ष्य स वज्री दानवानिव। शतं पञ्चाधिकं भीमः प्राहिणोद्यमसादनं।
वृक्षेण तेन राजेन्द्र प्रभञ्जनसुतो बली। तत आश्वासयत् कृष्णां स विमुच्य विशाम्पते।
उवाच च महाबाहुः पाञ्चालीं तत्र द्रौपदीं। अश्रुपूर्णमुखीन्दीनां दुर्द्धर्षः स वृकोदरः।
एवन्ते भीरु बध्यन्ते ये त्वां क्लिश्यन्त्यनागसं। प्रैहि त्वं नगरं कृष्णे न भयं विद्यते तव।
अन्येनाहं गमिष्यामि विराटस्य महानसं। ८२५
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ पञ्चाधिकं शतं तच्च निहतं तत्र भारत। महावनमिव च्छिन्नं शिश्ये विगलितद्रुमं।
एवन्ते निहता राजन् शतं पञ्च च कीचकाः। स च सेनापतिः पूर्व्वमित्येतत् सूतषट्शतं।
तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्य्यं नरा नार्य्यश्च सङ्गताः। विस्मयं परमं गत्वा नोचुः किञ्चन भारत।
इति श्रीमहाभारते विराटपर्व्वणि कीचकबधपर्व्वणि उपकीचकबधे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ते दृष्ट्वा निहतान्सुतान्राज्ञे गत्वा न्यवेदयन्। गन्धर्व्वैर्निहता राजन् सूतपुत्रा महाबलाः।
यथा वज्रेण वै दीर्णं पर्व्वतस्य महच्छिरः। व्यतिकीर्णाः प्रदृश्यन्ते तथा सूता महीतले। ८३०
सैरिन्ध्री च विमुक्ताऽसौ पुनरायाति ते गृहं। सर्व्वं संशयितं राजन् नगरन्ते भविष्यति।
यथारूपा च सैरिन्ध्री गन्धर्व्वाश्च महाबलाः। पुंसामिष्टश्च विषयो मैथुनाय न संशयः।
यथा सैरिन्ध्रिदोषेण न ते राजन्निदं पुरं। विनाशमेति वै क्षिप्रं तथा नीतिर्व्विधीयतां।
तेषां तद्वचनं श्रुत्वा विराटो वाहिनीपतिः। अब्रवीत्क्रियतामेषां सूतानां चरमा क्रिया।